

Viienda väite kohaselt on väidetavalt rikutud määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) artikli 23 lõiget 3, kuna Üldkohus järeldas liiga kaugele minnes, et tegemist on ühe ja jätkuva rikkumisega.

Üldkohtu järelduste kohaselt ei osalenud apellandid konkurentsivastases tegevuses kogu väidetava ajavahemiku jooksul, mil rikkumine kõigis tootevaldkondades toime pandi. Samas nõustus Üldkohus trahvisummaga, mis arvutati kõigi tootevaldkondade käibe alusel rikkumise kogu väidetava perioodi jooksul.

Kuuenda väite kohaselt on rikutud määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 esimest ja teist lauset.

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui lähtus sellest, et apellandid on üks majandusüksus, ning võttis seetõttu ekslikult esimese apellandi käibe arvesse trahvisumma arvutamisel, kuigi apellandid olid selgitanud, miks teine apellant ei mõjuta otsustavalt esimest apellanti, lükates sellega ümber Üldkohtu kasutatud majandusliku üksuse eelduse.

Seitsmendas väites leiavad apellandid, et trahvisumma on määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 teise lõigu alusel valesti arvutatud, kuna Üldkohus võttis trahvisumma määramisel ekslikult arvesse teise apellandi endise tütarettevõtja käibe. Seetõttu ületab trahvisumma seaduses ette nähtud ülempiiri, milleks on 10 % trahvi saanud ettevõtja käibest.

(¹) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1/2003, 16. detsember 2002, asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

**CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC jt 20. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (seitsmes koda) 11. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-522/15: CCPL jt versus komisjon**

(kohtuasi C-706/19 P)

(2019/C 383/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: CCPL - Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (esindajad: advokaadid S. Bariatti, E. Cucchiara, A. Cutrupi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada käesolevas apellatsioonkaebuses määratletud ulatuses vaidlustatud kohtuotsus ja sellest tulenevalt vaidlusalune otsus apellantidele trahvi määravas osas, kuna rikutud on määruse (EÜ) nr 1/2003 (¹) artikli 23 lõiget 2 ning proportsionaalsuse ja sobivuse põhimõtet;

— mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitavad apellandid järgmised väited.

1. Esimene väide – Õigusnormi rikkumine, põhjenduse puudumine või puudulikkus seoses nn *parental liability* suhtes tuvastatuga

Esimeses väites leiavad apellandid, et vaidlustatud kohtuotsuses on rikutud õigusnormi ning põhjendus on puudu või puudulik osas, milles tuvastati kontserni valdusettevõtja vastutus, ehkki vahetasandi äriühingut – kellele kuulus osalus rikkumise toime pannud äriühingutes – vastutavaks ei peetud.

2. Teine väide – Ilmne hindamisviga ja õigusnormi rikkumine seoses määruse nr 1/2003 artikli 23 väidetava rikkumisega

Teises väites väljendavad apellandid seisukohta, et Üldkohus on rikkunud ilmselgelt õigusnormi, kuna ta lükkas tagasi väite määruse nr 1/2003 artikli 23 lõikes 2 ette nähtud 10 % piirmäära ebaõiget kohaldamise kohta, sest komisjon kohaldas seda piirmäära muu käibe kui konsolideeritud käibe suhtes, mis arvutati konsolideerimist puudutavate liidu raamatupidamiseskirjade alusel. Lisaks rikkus Üldkohus proportsionaalsuse ja sobivuse põhimõtteid, kiites heaks määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 alusel konsolideeritud käibe arvutamisel lubamatu erineva kohtlemise lõplikult võõrandatud käitiste ja välja renditud käitiste vahel majandusliku ja sisulise tulususe väidetava erinevuse kaalutlustel.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).